

Taipalsaari.

Efter inkommen anmälan om att kapten L. F. Cederhvarf önskade få ett af hans egande Likosalo parcells åker i Kallelussaari by af Taipalsaari socken befintligt stenröse bortskaffadt och då i samma åker särskilda gånger hittats tvänne ihåliga med lock försedda armringar ^(1889, 3096) af brons, hvilka gäfvor anledning till den förmodan, att i åkern möjligen finnes en begravningsplats, afreste jag till ort och ställe, för att verkställa närmare undersökning. I åkern funnos två stenrösen, af hvilka det mindre undersöktes, men befanns innehålla endast ifrån åkern upplockade mindre stenar. Icke heller påträffades några minnesmärken i de kanaler, som kors och tvärs drogos genom den del af åkern, hvarest armringarna hittats. Överallt stötte jag på ungefär 30 cm:s djup på orörd sandjord. — Jag uppgjorde en plantteckning öfver stället och afkopierade den dithörande delen af hemmanskartan, hvarjämte studeranden K. B. Cederhvarf tog en fotografi af platsen.

jäljennös

Redogörelse för de af undertecknad
under September månad 1896 utförda
antiqvariska arbetena.

Taipalsaari. Fyndställe.

Efter inkommen anmälan om att kapten L. F. Cederhvarf
önskade få ett å hans egande Sikosalo parcells åker i
Kattelussaari by af Taipalsaari socken befintligt stenröse
bortskaffadt och då i samma åker särskilda gånger hittats
tvenne ihåliga med lock försedda armringar af brons, hvilka
gafvo anledning till den förmodan, att i åkern möjligen
funnes en begravningsplats, afreste jag till ort och ställe,
för att verkställa närmare undersökning. I åkern funnos två
stenrösen, af hvilka det mindre undersöktes, men befanns
imehålla endast ifrån åkern upplockade mindre stenar. Icke
heller påträffades några minnesmärken i de kanaler, som kors
och tvärs drogos genom den del af åkern, hvarest armringarna
hittats. Öfverallt stötte jag på ungefär 30 cmts djup på
orörd sandjord. - Jag uppgjorde en planteckning öfver stället
och afkopierade den dithörande delen af hemmankartan, hvar-
jemte studeranden K. B. Cederhvarf tog en fotografi af
platsen.

Hjalmar Appelgren.

(pöytäkirja?)
Lappeenranta 14 p:nä kesäk. 1896.

N° 1738
1896 V. A.

Antk 15/VII 96.

K. H. Herra Tohtori G. Appelgren.

Motottuani tutkimustöitä
täällä Lappeenranta seutu-
la talouden vähän kertoa niistä
huomioista, joita olen täällä teh-
nyt, jos näet mahdollisesti katsoit
saisiin tarpeelliseksi toimittaa
kaivaustöitä muutamissa merkil-
lisimmistä löytöpaikoista.

Jo Yhdistyksen oma lehtolä-
männin erään paikan, myk. se-
läni omistaman tilan Lihosalon
saressa Säipsalman pitäjän kuu-

tilau kylässä. Kettä on, muistak-
seni noin 16 vuotea sitten, ja nyt
taas vuosi sitten lajdetty 2 vaiki,
rengasta avaan samasta pienestä
pellosta lähellä erästä kivirau-
nista. Mainittuun on nykyään pel-
lostä koottu kiviä, jonka vuoksi ei
voi sanoa, jos siinä eusinkään kos-
kaan on ollut mitään raunuta
eli kivipainosta, talu vain pelkkä
joutoma. Siinä siis kaikkii mitä
syrtäminen piulataan ja muretoon
nähdä voi lausua. Kitta huoli,
matta nouse keutekkin kysymys,
jotko ei maahan alisi kätetty
muutalein kuin ainoastaan nuo
2 rengasta, sillä siihen sitä juuri
voime otaksua, että kalen melkein
samanväkisesti sinettä noin
vain kadottamalla ovat siihen
joutuneet. Ei, vaan täytyy ne
olla siihen sijoitetut ynnä muuta.
kun elää, josta ainoastaan kaiva.

malla voi selvän saada. Mutta
jääköön ratkaisu tästä ja sen toi-
meen paneemisesta Herran Tohto-
rin toimeksi.

Eraanä päivänä sain käsiini
kanavan itä puolelta lähellä Jout-
sonon pitäjän rajaa Pöytäalan kylästä
Kroussikannan (kts. myöskin seuraavaksi
piirustusta), löydetty kyläessä pel-
toita. Kausa vielä kylällä saavoo käyt-
tävänsä vaskikampoja, mutta mo-
komata eivät koskaan ennen olleet
nähty, vielä vähemmän sellaista,
jossa hevosen päitä olisi ollut.

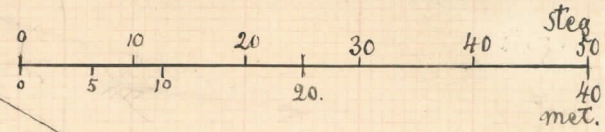
Myös muutamia kumpuja ole-
saanut käsiini. Tavoivat niitä
mökkiin raunioiksi, joiksi on niitä
tahdo uskoa. Ensiksi ^{nimittään} niitä on pari
kolme kahden läheltään ohvan talou-
maalla ja sitten vanhat joja 80 vuotiset
uskot ja sukot kertovat, etteivät he
eivätkä heidän ison isänsä ja äitinsä
ole luoneetkaan millä raunioilla kos-

kaan nähnyt. Lopuksi en itse usko
n^äitä huoneperustuksiksi, ei aivan
kaan aivan tavallisiksi, sillä
tiiliä eikä hiiliäkin niistä pinta-
puolelta voinut huomata. Mutta
saanko perille päästäkseni sisä^ll^löitä
käiväteen joukkuun sellaiseen?

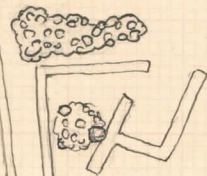
Olempa vielä tavannut muutamia
haudantapaisia syvennyksiä 5-6 m.
jotkut, 1,5 ja 2 m. leveät ja noin 1 m. syvät.
Niitä oli k^äh^ät^äm^än 11, jotka kaikki
kulkivat jokseenkin samaan suun-
taan, luode-pohjoiseen. Parissa oli
suuria hiiliä (oikeita syisiä) ja tuh-
kaa näkyvissä, mutta eivät^hän
syrähähdet liene noita p^äl^lisiä ja
kapsia. Ehkäpä voisivat olla pata-
veljeissä käytettyjä hautoja (lap-
grafvar) tai vielä paremmiin
vanhankuukisten huoneitten jää-
nöksiä, koska ^{kausa} p^ärtös niissä
ennen muu^om^än näkyvissä ollen
jokumalaisen l^ärsikeerakou, jota

Gärdesgård.

Åker

Funnet armband.
Det senare fynd-
stället.

Väg till gården»

Sten-gärde

Sten

Åker å Sikosalo, hvarest tvenne armband upphittats. Taipalsaari. s:n.

Åtj. Å. 1896.

Likosalo nordliga udde
Kattelusaares by Taipalsaari
soken. Utbuktet nr Knustila
hemman.

A128:26

L.136.